

1886-08-28

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Arkivplacering:

Mappe 48 nr. 47

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

2. 28 Aug. 1886.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 47 Nr. 47

med Eleonore - Ordning. -
Hanses Brev fra Norderhavne.
Hvor er Brev af samme
Måske til Fr. Bech!

My dear
I have
not
received
your
letter
of
the
20th
of
August
and
am
sorry
to
hear
that
you
are
ill.
I
hope
you
will
soon
be
able
to
write
to
me
again.
I
am
very
kindly
to
you
and
to
all
the
family.
I
am
yours
very
truly
and
affectionately
J. J. J.

Hovedindholdet af min Samtale
med Holstein var: at han ikke ag-
tede det var nogen rimelig Grund til
at behandle den Kunde, indend
Agnete kommer hjem. "Det er
mange Slagte Kunden, maade er
det sled ikke nodvendigt at du bli-
ver saget bort. Talle Tilfælde gaaer
det paa ingen Maade en at fore-
dags noget i Lang Tid, efter saa
svor en Lyddom. Desuden, om
ogaa den Løge har behandle den
ne Lyddom samvittighedsfuldt og for-
nuftigt, saa er der et stort Spring
derfor til at være skirning og tilmed
leser han da det Pæder: Vald
ude i Bjergene. (Da, da, da)

Da j sagde at hun havde gaaet
med den i flere Aar, (det begynde j nok
med,) inden at tale om den, og det
var jo galt, "mess" — endvidere hæv:
"hvorfors det?" —

De j bedrøer den nøiere og sagde at
den var løb, sagde han: ja, det er galt!
og de man ligger næste til om den
vedblives at være løb, især at den
ikke kommer fast: Herder eller
Funder forandres Ferve, tillige
man de ligger næste til om den
væxer: en betændt grø, "men
han mente dog, at "det var det ikke
Landsyndiget for, naar hun havde
halet den: 3 et. 6 Aar." Det
er jo muligt at det er nødvendigt at
fjerne den, men det kan have den
seklons, og det dog rimeligt at det
nok kan opsættes ~~til den 2. gummestige~~ ~~til den 2. gummestige~~,
om de endogaa bliver Ninkeren over
dannede, "altsaa 1/2 Aar til enden."

Da j fortalte, at den var bange for
at forvorne Løgen ved at lade andre
gjøre det, lo han højt og sagde: nej,
det var dog at have afvornet Hensyn
til Løgen. "Ja, sagde j, der er da ogsaa
en vis Rimelighed: at vi vil se hende
efter den alvorlig en Lygdom og forinden

X om den gik "ant eller ej, havde ikke noget at sige."

et saa alvorligt Foretagende." "Ja
det skal De saamvel have Ret i, kan
Dun jo sige at hende Foreldre vil De
have det, nu synes De, de have haft
noe af Sygdom. — Giv nu alt med
gaa vel, saa haaber jeg heller De ikke
skal gjore Dem Forevedet Bronset!"
Den hele Udtaalelse Cignets Holsteins
saa fuldstaendigt; ji fik saamvel De
heldt ham fra Edus, kan han jo altid
Huskende og ji gjore mig altid Venne
for at gaa lige til Hjernen af Lagen.
— Nu haaber jeg, gjore Jorden, at det skal
beroligs Dig, ligesom mig. Skal De
nu have lidt saameget med Agnese
derom, at hun ogsaa trænger til
Beroligelse, saa sig, hvad Du synes
er rigtigst af dette her. Fordi De for
meget paa Dem, skal heller De for me-
get om Dem og fæt De med end højst
nødvendigt paa Dem. Det er faldet mig
ind, at den rimeligs synes større
nu, da hun er saa udmaaget, er
der De Rimelighet derin?
Ja ved De rigtig, hvad ji troer igaa for
ji, var saa forjaget. Hvis Du synes at
ji for lidt gjentag at Agnese er saa,
saa vil ji sige, at hvor ubedriveligt
lykkelige, vi ere over at hun er kommen
saa vidt og barnemmeligt over den jone
Fremgang, saa er det by endnu laangt

+ i længere Tid
 Tilbage til hun bliver sig selv
 eller stod nok til at udholde en
 Operation, thi om ogsaa Logen dan
 Balde den led, saa er den sikkert ikke
 led for den, som skal underkastet
 den. — Vilnet at begge de erfare
 Logen, som paa Afstand have fulgt
 hendes Lyddom, stanz indprægtet at,
 et der naar laget varligt paa hende.
 Petit gjenty flere Gange ogsaa, at der
 i Almindelighed var Tilbøjelighed til
 Prognostikere eller den Lyddom, som
 havde sin Grund i Vandenslagene
 og de ræbne Vinduer, derfor raadede
 han som du ved, til Middelhavets Kli-
 ma, ~~for~~ Syditaliens og det nordlige
 En af Petits Grunde for at Agnete skal
 de blive inde, var ogsaa at hun jo ikke
 havde Emmet nyde det herlige Land,
 som han elsket ligesom du. —
 Naar j, sagte ogsaa, at Agnete ikke kunde gæde
 sig, naar hun var Fr. Besk, saa siger
 j, ogsaa at hun som ikke gæde sig, naar
 hun var dit Paillade at se paa, som
 hver Dag bliver mere levende. — Det naar
 du ogsaa varer moromt for dig at hun
 har liget og lægt med din Morgengave,
 der at vist ikke en Styr eller en Pib, som
 som hun ikke har iagtet. — Hals og
 Syd nu din side, lille Kone! giv
 alt naar Glæde og frumdelat blive
 til Velværetse for vore tre Børn!

Mors Brev.